

[Esther Malling Pedersen.]

ster viste Spørgsmaalet Interesse og gav mig Lejlighed til at uddybe det en lille Smule, men for mig staar det saadan, at det, vi skal holde fast, det er, at i et Land som Danmark paahviler Ansvaret for den folkelige Opdragelse Hjemmene og Forældrene. Det er dem, der har Ansvaret for, hvad det bliver for en Slags Mennesker, der vokser op i Danmarks Hus, men hvis vi ser nøgternt paa Forholdene, som de er, maa vi ogsaa være fuldkommen klar over, at denne Gerning kan Hjemmene ikke varetage, om jeg saa maa sige, i Modsætningsforhold til Skolen, og derfor bliver det Hjemmene og Forældrene, der maa kaldes paa. Dem, jeg vender mig til, er ikke i første Række Autoriteterne, men det er Hjemmene, det er Forældrene; dem appellerer jeg til, at de maatte forstaa deres Ansvar netop for den folkelige Opdragelse, at de derfor i langt højere Grad, end Tilfældet vist i Almindelighed er, maatte interessere sig for den Skole og for Aanden i den Skole, i hvilken de sætter deres Børn, og spørge sig selv: Er Skolen en Hjælp til den Form for Opdragelse, som jeg ønsker mit Barn skal have, er det en Hjælp til at danne dets Sind, dets hele Livsindstilling, saadan som jeg efter min Overbevisning vil mene, at det er rigtigt? Hvis Skolen er det, saa kan en saadan Interesse fra Hjemmenes Side kun blive en Styrke; er den det ikke, saa er det jeg mener, at vi gennem Friskoleloven har faaet en værdifuld Hjælp, navnlig gennem Anerkendelsen af Forældrenes Ret til selv at tage Sagen i deres Haand og finde en Skole, der bedre er i Stand til at give deres Børn det, som de efter deres Opfattelse trænger til. Det samme er Tilfældet med de Kursus, som det Lovforslag, vi nu har behandlet, tager Sigte paa, fordi de gør det muligt for saadanne Forældre at gaa den Vej, som de synes er den rigtige, uden at Børnene senere, naar de i en modnere Alder finder en eller anden Gerning, de kunde ønske at tage op, skal være hindret af den friere Form for Undervisning og Opdragelse, de fik, i at faa det Gode, som en saadan Eksamen kan være.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg tror, at det ærede Medlem Fru Esther Malling Pedersen har visse Erfaringer om og et vist Kendskab til Skoleformer, som jeg ikke kender. Dette gør, at jeg med stor Interesse lytter til, hvad det ærede Medlem siger, men at jeg ikke direkte kan jævnføre det med egne Erfaringer. Det kom ogsaa

til at træde tydeligt frem ved, at det ærede Medlem mest talte om Friskolerne, som jo oftest vil være Friskolen paa Landet, og det er naturligvis et Omraade, jeg maa erkende, at jeg ikke har videre Kendskab til.

Den Side af Sagen har jeg altsaa hørt paa med stor Interesse, men jeg kan ikke rigtig se, det maa jeg dog bekende, hvordan det, der siges om Forældrene, egentlig skal tænkes overført paa den almindelige offentlige Skole, der dog er og bliver det væsentlige Fundament for den danske Skoleundervisning. Jeg forstaa, at det ærede Medlems Mening ikke er, at vi skal bygge hele vor danske Skole om, og derfor staar jeg lidt famlende over for dette, hvordan de Tanker, det ærede Medlems rejste vedrørende Forældrene, skal overføres rent praktisk paa den store danske Folkeskole.

Med Hensyn til Kursus vil jeg lige gøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 2 vedrørende Statsanerkendelse af Kursus gøres den Bemærkning, at det forlanges bl. a., at Kursus ikke ved særlige Adgangs-betingelser ud over Kundskabsprøver har Præg af at være bestemt for særlige Befolkningsgrupper. Denne Bestemmelse fandt jeg selv, da vi arbejdede med Sagen i Ministeriet, rigtig, fordi jeg synes, at det maa være Vilkaaret for Statsanerkendelse, at enhver, som opfylder de Betingelser, som er naturlige som Adgangs-betingelser, kan komme ind paa et saadant Kursus. Det, der her tænkes paa, vil navnlig være, at det kan ikke være Opgaven at yde Statsstøtte til, hvad skal jeg sige, f. Eks. særlige religiøse Kredse, der vil danne saadanne Kursus og vil gøre noget i Retning af aandelig Tilhørighed til en Adgangs-betingelse. Derfor er denne Bestemmelse sat ind. Jeg gør blot opmærksom paa det i Forbindelse med det, det ærede Medlem sagde, fordi jeg synes, at det er væsentligt at fastholde, at det, der tilsigtes ved disse Studenterkursus, er en Støtte paa fuldkommen lige Fod med andre Undervisningsanstalter, hvor der ogsaa er Adgang paa fuldkommen lige Fod for de Elever, der søger derind, naar de opfylder Kundskabsbetingelserne.

Anna Westergaard: Jeg vil blot i al Jævnhed takke den højtærede Minister for den venlige Besvarelse af de smaa praktiske Spørgsmaal, jeg havde rejst. Jeg kan godt se, at der kan føres et særligt Forsvar for nogen Forskel imellem de to Eksamensmaader, men jeg glæder mig over, at man har Opmærksomheden henvendt paa Problemet, og at Sagen vil blive taget op.